

Nr 368.

Av herr **Lauren**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 20, angående försvarsväsendets ordnande.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 20 föreslås, att befattningen såsom regementskassör skall bestridas av pensionerad underofficer mot åtnjutande av lämpligt arvode motsvarande förvaltares avlöningsförmåner (sid. 204). Därjämte förutsattes, att regementskassör erhåller sekundlöjtnants tjänstegrad.

Behovet av åtgärder för lättandet av den arbetsbörda, som påvilar regementsintendenterna, i all synnerhet vid de större truppförbanden, är allmänt erkänt. I sådant syfte hava de nu berörda regementskassörsbefattningarna föreslagits. Denna åtgärd kräver emellertid, att den blivande kassören är i besittning av de kunskaper och den färdighet samt andliga vigör, som sätter honom i stånd att övertaga arbetet. Den erfarenhet förvaltningsunderofficerarna hittills visat sig besitta, då det gällt på ett framstående sätt biträda med kassaärendenas handläggning, torde kunna ge stöd för antagandet, att till regementskassör överförd underofficer skall visa sig kunna väl gå i land med denna uppgift. Från underofficerarnas sida har även, i samband med bland annat vidarebefordringsspörsmålet, befattningen såsom regementskassör framhållits såsom särskilt lämpad att komma i fråga åt äldre underofficer i förening med uppflyttning i officers tjänsteställning.

Emellertid torde den levnadsålder av 50 år, som ifrågasattes vara uppnådd för att såsom arvodist övertaga regementskassörssysslan, vara för hög. Befattningen innebär dock så stora olikheter i jämförelse med de förvaltningsuppgifter en äldre underofficer i vanliga fall får bestrida, att densamma kan för honom sägas innebära inträdet på en delvis ny bana med ett synnerligen stort ansvar och av krävande natur. Det faktum, att pensionsåldern samtidigt inträffar med dess möjligheter till val av annan verksamhet av måhända mindre ansvarsfull beskaffenhet, utövar även ett inflytande på rekryteringsmöjligheterna, vilket icke bör underskattas. Därvid torde även arvodesbefattningens i jämförelse med en befattning på aktiv stat mindre säkra natur spela en icke oväsentlig roll. En arvodesbefattning kan när som helst uppsägas och innehavaren sålunda ställas utan sysselsättning.

En ännu större olägenhet uppstår emellertid därigenom, att arvodesbefattningen medger ringa möjligheter till urval bland de lämpliga. I regeln avses, att arvodesbefattning skall tillsättas samtidigt med den från aktiv tjänst avgående uppnår pensionsåldern och således är skyldig att avgå.

Men därvid kommer sålunda turen att spela den avgörande rollen, ej lämpligheten. Den till befattningen såsom regementskassör mest lämpliga kan härvid aldrig komma i tillfälle att ernå densamma, då inga möjligheter för urval förefinnas.

På nu anförda skäl synes befattningen såsom regementskassör böra överföras till aktiv stat och rekryteringen ske ur de äldre, mest lämpliga sekundofficerarnas led, efter grunder i huvudsak överensstämmande med de, vilka föreslagits för tillsättandet av förvaltare. Den anledningen, att möjlighet bör öppnas även för en förvaltare att söka regementskassörsbefattningen, talar likaledes för att beställningen bör överföras på aktiv stat. Göres denna till en arvodesbefattning, kan sysslan aldrig sökas av en förvaltare, där emellertid särskilda kvalifikationer för befattningen i regeln torde vara att finna. I likhet med vad i propositionen föreslås bör regementskassören tilldelas sekundlöjtnants tjänsteställning.

Denna förändring medför visserligen en årlig kostnadsökning av omkring 75,000 kronor men torde vara fullt försvarad därav, att frågan ur organisatorisk synpunkt löses på ett tillfredsställande sätt genom möjligheten till urval av de lämpligaste till den ansvarsfulla befattningen, samt att därigenom en av underofficerskårens vidarebefordringsfrågor löses icke i skenbar utan i verklig mening.

På grund av vad ovan anförts hemställes, att riksdagen måtte besluta,

att de i Kungl. Maj:ts proposition upptagna regementskassörerna måtte uppföras på ordinarie stat och avlönas enligt avlöningsplan för underofficerare i 4:e lönegraden.

Stockholm den 23 februari 1924.

Erik Laurén.